

UNIVERSITATEA

VINERI, 12 APRILIE 2024, 20:30
SUPERLIGA, PLAYOFF, ETAPA IV
STADIONUL „ION OBLEMENCO”, CRAIOVA

FARUL

Căpitanul sună adunarea

Aflată într-o perioadă grea, după eliminarea din Cupă și eșecul cu FCSB, Universitatea s-a despărțit de antrenorul Ivaylo Petev și se va baza din plin pe personalitatea jucătorilor și pe spiritul de luptă al antrenorilor interimari, în meciul crucial cu Farul. Cu Bancu și Mitriță din nou apți de joc, dar sperăm că și cu susținerea voastră, în această seară avem o revanșă de luat, în fața unei echipe care ne-a învins de două ori în acest sezon de campionat.

Fără Petev și Screciu, dar cu Mitriță și Bancu reveniți

- Universitatea Craiova și Ivaylo Petev s-au despărțit de comun acord, după ratarea unuia dintre obiectivele din acest sezon (Cupa României, în ciuda culoarului care părea foarte favorabil). Deși clubul nostru a dorit o despărțire abia la finalul acestui sezon, a fost decizia domnului Petev de a ne strânge mâinile imediat după meciul cu FCSB. Finanțatorul Mihai Rotaru a anunțat public că speră să anunțe noul antrenor cel târziu pe 18 aprilie, așa că, cel mai probabil, interimatul cuplului Bon – Stancu va fi asigurat doar pentru partida din această seară.
- Bancu și Mitriță revin și cel mai probabil vor juca azi, dar echipa medicală ne-a dat și o veste proastă: Vladimir Screciu va lipsi cel puțin o lună, după o recidivă a accidentării musculare pe care a suferit-o în meciul cu FCU. Astfel, prezența lui la echipa națională, pentru turneul final din vară, e pusă sub semnul întrebării. Totuși, conducerea clubului nostru speră că Screciu va fi recuperat la timp cât să joace în ultimele două meciuri din playoff, programate în intervalul 11-20 mai, astfel încât „Vladi” să își reintre în formă și să își crească șansele și pentru o prezență la lotul României pentru Euro.
- Dragoș Bon: „Cred că meciurile cu echipele lui Hagi sunt cele mai dificile din punct de vedere tactic, pentru că el are o filosofie extrem de bine pusă la punct în această privință.”

- Alex Mitriță: „Întâlnim un adversar puternic, cu un joc foarte bun de posesie și cu un antrenor excepțional. Sunt sigur că va fi un meci frumos, cum au fost mai mereu cele contra Farului, dar noi avem nevoie de maximum de puncte după aceste două înfrângeri grele.“
- Atât căpitanul Nicușor Bancu, cât și finanțatorul Mihai Rotaru și directorul Clubului Sportiv Universitatea, Pavel Badea, au vorbit, înaintea partidei cu Farul, despre importanța foarte mare a unei clasări bune, preferabil pe locul 2, la finalul acestui sezon. Ultimei doi au subliniat și cât de mare preț se pune, și în acest an, pe prezența în grupele unei competiții europene, având în vedere că o astfel de performanță ar aduce cu sine un buget mai mare.
- Lovitura de start din această seară va fi dată de Marian Bondrea, cel care până în 2018 era ultimul antrenor care luase vreun trofeu important cu Universitatea Craiova. Până la cele două cupe

și o supercupă câștigată „în zilele noastre“, domnul Bondrea a stat pe bancă la finala cupei din 1993, câștigată de Universitatea în fața Daciei Unirea Brăila. Tot Bondrea avea să fie pe bancă și la următoarea finală, cea din 1994, pierdută însă în fața Gloriei Bistrița. De altfel, Marian Bondrea este un fan declarat al Universității renăscute, despre care declara în 2018, înainte de finala care avea să ne aducă un nou trofeu în palmares: „Știința are prima șansă cu Hermannstadt, pentru că e una dintre cele mai frumoase echipe din România, cu jocul cel mai spectaculos.“

PARTENERI UNIVERSITATEA CRAIOVA

CAMPIOANA
UNEI MARI
IUBIRI

Constanțenii au preluat conducerea în disputele directe, cu Munteanu în prim-plan

- Farul are un palmares mai bun în fața Universității de când a fuzionat cu Viitorul, devenind astfel proiectul personal al lui Gheorghe Hagi. Cele două echipe s-au întâlnit de 8 ori în ultimii ani, iar Farul a câștigat de 4 ori, Știința de 3, iar un meci s-a terminat la egalitate. Tot cu o victorie în fața are și Hagi față de Universitatea, în toate meciurile în care a antrenat adversare de-ale Craiovei: 14 victorii, 13 înfrângeri și 5 egaluri. Practic, egalitatea era perfectă până la înfrângerea dureroasă de la începutul acestui an, când Farul lui Hagi a învins Craiova lui Petev cu 2-1, chiar pe Oblemenco, nu fără un mic ajutor din partea arbitrilor.
- Ultimele meciuri directe nu arată deloc încurajator pentru Universitatea, care nu a mai câștigat în campionat în fața Farului din 5 septembrie 2022, când echipa lui Mirel Rădoi câștiga probabil cel mai spectaculos meci al ultimelor ediții de primă ligă. Știința se impunea cu 4-3 la Severin, după ce Farul condusesse cu 1-0 și 3-1. Au urmat, din 2023 încoace, 5 meciuri din care Craiova a obținut un singur punct. Avem și o victorie clară cu Hagi în acest sezon, acel 4-0 din grupele Cupei României, însă aceea a fost obținută când constanțenii erau deja eliminați din competiție.

- Cu 7 goluri împotriva Viitorului sau Farului la activ, Elvir Koljic este cel mai bun marcator din meciurile directe. Rămâne de văzut dacă acesta va fi folosit în această seară, pentru că antrenorii Științei din acest sezon au tot rulat patru fotbaliști de atac pentru poziția de vârf, toți disponibili în această seară: Koljic, Ivan, Markovic și Blesa.
- Deși Elvir Koljic e cel mai bun marcator „direct“, emoțiile mai mari vin din partea lui Louis Munteanu. Acesta a marcat doar de 4 ori în poarta Universității, dar a făcut-o într-un interval

de timp mult mai redus. Louis pare, în general, nu doar cel mai bun jucător al Farului, ci și un fotbalist care se simte bine cu echipe care se apără sus, ca Universitatea. Munteanu a marcat 3 dintre cele 4 goluri ale victoriilor Farului cu noi din acest sezon (2-1 la Craiova, 2-0 la Constanța). Mai mult, acesta a avut un start excelent de playoff, după ce intrase într-un con de umbră la finalul sezonului regulat. În cele trei meciuri, Munteanu a marcat toate cele trei goluri ale Constanței de până acum din playoff – dublă cu Rapid și unul în egalul de la Sepsi.

- Reveniți amândoi la Farul după sezoane neconvingătoare petrecute la Universitatea, atât Vînă cât și Rivaldinho par să aibă prestații un pic mai bune sub comanda lui Gheorghe Hagi. Deși au jucat amândoi undeva la 50% din minutele totale pe care le-a petrecut Farul pe teren în acest sezon de campionat, cei doi se pot mândri cu 7 goluri (5 Rivaldinho, 2 Vînă) și 8 pase de gol (5 Vînă, 3 Rivaldinho) împreună. Pentru comparație, Vînă a înscris doar de 2 ori și a avut zero assist-uri în sezonul anterior, pentru Craiova, iar Rivaldinho are doar un gol și 3 assist-uri în 27 de apariții pentru Universitatea.
- Lui Hagi trebuie să-i mulțumim pentru trei dintre cele mai reușite, chiar emblematice, transferuri pe care le-a reușit Universitatea în ultimii ani. Dacă Cicâldău și Băluță au fost transferați de Craiova direct de la Farul, Mitriță a ajuns la Universitatea după ce a fost „crescut” de Hagi, la doi ani după ce acesta se despărțea de Viitorul și semna cu prim-divizionara italiană Pescara. De altfel, Mitriță are 5 reușite în meciurile directe, dar doar 4 au fost pentru Universitatea. Piticul nostru atomic a reușit și un gol pentru Viitorul în poarta Universității, într-un meci disputat pe 8 martie 2015, la Constanța.

Regele mută și pare să câștige

- Dezamăgit de prestația unor jucători în sezonul regulat, pe care Farul l-a terminat gâfâind și a prins playoff-ul cu mare noroc, Gheorghe Hagi a propus câteva nume noi în faza finală a competiției. Reîmprospătarea lotului cu tineri talentați s-a simțit imediat, Farul arătând alt fotbal în playoff, unde a reușit să învingă în Giulești și să facă egal la Sepsi, pierzând cu FCSB însă, pe final.
- Dintre numele noi propuse de Hagi pentru playoff, cel mai mult au impresionat Ionuț Cojocaru și Diogo Queiros. Amândoi au fost titulari în toate meciurile din playoff, după ce nu fuseseră folosiți mai deloc în sezonul regulat. Queiros s-a remarcat prin siguranță și polivalență, fundașul central portughez părând să fie reinventat mijlocaș defensiv de către Hagi. Problemele pe acel post au început după accidentarea lui Tudor Băluță, care va lipsi tot restul sezonului. Ionuț Cojocaru, pe de altă parte, a arătat excelent în

cele trei meciuri de playoff, după ce în sezoanele anterioare apăruse doar foarte rar în primul 11, reușind să paseze decisiv la două dintre cele trei goluri înscrise de Farul în playoff. Cojocaru este de profesie atacant central, însă poate juca și extremă stânga, poziție pe care Hagi l-a folosit în ultimele trei partide.

- Nu vor avea la dispoziție trei jucători importanți, toți cu probleme medicale: Tudor Baluță, Damien Dussaut și Constantin Budescu.
- O altă noutate în playoff din partea lui Hagi este fundașul brazilian Gustavo Marins, venit la Farul direct din Brazilia, de la echipa de tineret a lui Gremio. Deși e de profesie fundaș central, acesta ar putea fi folosit pe una dintre benzile defensive, unde constanțenii par vulnerabili în acest moment. Nu doar că Damien Dussaut s-a accidentat, dar internaționalul beninez David Kiki pare să nu mai fie în planurile managerului-antrenor, după ce presa a scris că acesta ar fi refuzat o propunere de contract mărit din partea Farului. Cel mai probabil, Kiki va pleca liber în această vară, când îi expiră înțelegerea actuală.
- Înaintea partidei din această seară, Hagi nu a ezitat să spună că vine să câștige, deoarece obiectivul echipei rămâne o participare în cupele europene, după ce sezonul trecut au ratat în extremis prezența în grupele Conference League.
- Căpitanul Farului, Ionuț Lariu, s-a declarat foarte optimist înaintea meciului de pe Oblemenco. Și el, și Mihai Popescu, au subliniat că Farul a demonstrat că e o echipă foarte bună în deplasare. Lariu chiar a dat exemplul deplasărilor de la Rapid și Craiova din acest an, câștigate amândouă cu același scor, 2-1. Citind printre rândurile declarațiilor celor doi, e de așteptat ca Farul să fie și în această seară o echipă reactivă și cu pase foarte directe pentru demarcările lui Louis Munteanu.

Hagi și Știința, ca Romeo și Julieta: o poveste de dragoste împărtășită, și totuși imposibilă

În vara lui 1983, atât Universitatea Craiova cât și Gheorghe Hagi erau pe val. Prima era proaspăta autoare a celui mai bun rezultat european al vreunui club românesc, dar mai ales o echipă pe val și iubită de o țară întreagă. Hagi avea 18 ani proaspăt împliniți și era noua senzație a României. Deși pe lungul traseu Constanța – Craiova se afla, amenințător prin natura politică a capitalei unei dictaturi, ditamai Bucureștiul, transferul lui Hagi la Știința părea inevitabil. Rescriem astăzi complet, cu ajutorul mărturisirilor lui Corneliu Stroe, ale lui Ion Jianu, dar și ale lui Hagi însuși, povestea unei veri tumultuoase, în care atât Știința cât și Hagi au ratat un transfer care putea rescrie întreaga poveste a fotbalului românesc.

Marea stea a Luceafărului București, convinsă de ambițiosul Stroe să vină la Craiova

La 18 ani, Hagi era o uriașă speranță a României, dar nu ajunsese încă un fotbalist consacrat la nivel de seniori. Tânărul originar din Săcele nu debutase încă la echipa națională, iar echipa pentru care juca, FC Constanța (fosta și viitoarea Farul), tocmai retrogradase în liga secundă, după un sezon dezastruos. Hagi era însă bine cunoscut în rândurile specialiștilor și ale microbiștilor înrăiți, grație fulminantei sale cariere la nivel de juniori, unde se

Gheorghe Hagi, cel „furat” de Sportul și Valentin Ceașescuși primul său antrenor, Iosif Bukossy.

remarcase încă din 1980, când semna, la doar 15 ani, cu Luceafărul București.

La acea vreme, Luceafărul era creuzet al Naționalei României, un club sportiv care aduna cei mai buni juniori din toată țara și avea înscrise două echipe în diviziile a doua, respectiv a treia, ale țării. Atâta vreme cât o echipă de prima ligă avea măcar un jucător la Luceafărul, aceasta nu mai era obligată să aibă un junior în teren în competiția internă. Luceafărul avea baza la Electroaparataj București, unde tinerilor fotbaliști li se asigura nu doar pregătirea sportivă, ci și cea școlară, plus locuința, în internatele liceului din aceeași curte. De-a lungul timpului, la Luceafărul au

jucat mari nume ale fotbalului românesc ca Mateuț, Belodedici, Gică Popescu, Andone, Sabău, Rednic, Balint sau Săndoi.

Produs al Universității, Emil Săndoi era și el convocat la Luceafărul în vara lui 1983, când echipa, care de facto era reprezentanta națională de juniori a României, se pregătea pentru un turneu internațional. Știind asta, Stroe l-a contactat, cu ajutorul lui Emil, pe Hagi, conștient că ducea o luptă nu doar aproape imposibilă, ci și una periculoasă.

Grație intervenției lui Săndoi, dar și a lui Iancu Hagi, tatăl lui Gică, el însuși îndrăgostit de Universitatea la acea vreme, Hagi a hotărât să accepte propunerea lui Corneliu Stroe de a da examen la FSE Craiova. Mijlocirea legăturii prin Săndoi nu era, în fond, singura armă de care dispunea Universitatea în rivalitatea sportivă cu Bucureștiul, chiar și într-o perioadă în care cărțile se făceau pentru Steaua și Dinamo. Fiind un oraș și un club universitar, Craiova putea obține semnătura lui Hagi atâta vreme cât acesta era oficial înscris la facultate. Nu știm cât de „pe bune“ se dădea examenul în astfel de cazuri, cert este că Hagi a fost admis la FSE Craiova cu nota 7,80 și era, o spune chiar el, entuziasmat că va juca în Craiova Maxima, începând din acea toamnă.

Cum s-a împotrivit sistemul comunist venirii lui Hagi la Craiova, prin vocea lui Mircea Lucescu și intervenția dură a lui Nicu Ceaușescu

Faptul că Hagi fusese admis la facultatea de studii economice din Craiova a făcut mare vâlvă la București. Deși admiterea la facultate nu reprezenta încă și un transfer oficial la clubul de fotbal, toată lumea știa că acela va fi pasul firesc următor. Așa că încep presiunile pe Hagi și familia lui. Mai întâi, selecționerul echipei naționale de la acea vreme, Mircea Lucescu, îi dă un ultimatum

Deși nu a fost niciodată un om căruia să-i facă plăcere atenția publică, Corneliu Stroe, făuritorul Craiovei Maxima, a fost alături de Universitatea încă de la revenirea acesteia în fotbalul mare, în 2013.

fotbalistului, spunându-i clar că, dacă nu rămâne în București, nu va mai fi convocat nici la Națională. A spus-o Hagi însuși într-un interviu: „Nea Mircea Lucescu mi-a spus că, dacă nu mă prezint la Sportul, mă scoate din echipa națională“. Presat din toate părțile și deja amenințat cu suspendarea totală din fotbal, nu doar cu neconvocarea la Națională, Hagi semnează ce-i pică la mână din partea comuniștilor: mai întâi un acord de transfer la Sportul, apoi unul de transfer la Steaua.

În paralel, presiunile politice pe clubul de fotbal Universitatea și pe mentorul lui, Corneliu Stroe, erau uriașe. Acestea sunt detaliate de domnul Stroe însuși, în cartea „Frumoșii nebuni ai Craiovei Maxima“, a lui Ion Jianu. Mai întâi, Stroe a fost chemat în biroul primului-secretar al Doljului, Ion Radu, care i-a spus

textual: „Cornele, tu altă treabă nu aveai decât să-l aduci pe Hagi la Craiova?! M-a sunat Nicu Ceaușescu și mi-a spus că el avea încă de anul trecut o înțelegere cu Farul pentru Hagi. Uite cum stă treaba: vreau ca, în 24 de ore, Hagi să nu mai fie pe teritoriul Doljului!“.

În paralel, Nicu Ceaușescu trimite personal o comisie de la Ministerul Învățământului la Craiova, unde dosarul de admitere al studentului Gheorghe Hagi este pur și simplu ridicat, în mod ilegal, dar cu intervenția ministrului însuși, iar Hagi era transferat peste noapte, de la FSE Craiova, la ASE București. Apoi i se pune în vedere că trebuie să joace pentru Sportul, care s-ar fi înțeles cu Farul pentru transferul lui cu un an înainte, lucru neștiut de Hagi și de altfel de nimeni, mai puțin de Nicu Ceaușescu însuși. Echipa fiului dictatorului, Sportul Studentesc, nu era de fapt decât o altă treaptă către obiectivul real și final: transferul la Steaua, echipa preferată a celuilalt fiu de dictator, Valentin, care în cele din urmă chiar avea să se realizeze.

Amenințat de comuniști inclusiv cu excluderea din fotbal pentru dublă semnătură în caz că se împotrivesc, Hagi, un copil la acea vreme, nu are de ales decât să accepte „oferta de nerefuzat“ de la Sportul: cea de a face schimb de facultăți și, implicit, de echipe. A făcut-o împotriva voinței sale, care visa la Universitatea, dar mai ales împotriva voinței lui Corneliu Stroe și a întregii suflări olte-nești, care știau prea bine că un fotbalist ca Hagi se potrivea de minune într-o echipă furioasă și promițătoare cum era, la vremea respectivă, Craiova Maxima. De altfel, Corneliu Stroe povestea și cum, după ce încercările lui de a-l aduce pe Hagi la Craiova dăduseră greș, s-a întâlnit în aeroport cu un Hagi „speriat și foarte jenat“, care i-a explicat motivele pentru care nu își mai putea onora înțelegerea prealabilă: pentru că fusese amenințat cu excluderea din Națională de către Mircea Lucescu și chiar cu excluderea din fotbal de către comuniști. „Hagi a vrut sincer să joace la Universitatea, dar așa au fost vremurile“, povestea oftând creatorul „Maximei“.

AMINTIREA SĂPTĂMÂNII:

20 APRILIE 1983

Ziua în care Universitatea a făcut toată România să-și țină respirația

În câteva zile se vor împlini 41 de ani de la finalul celei mai frumoase aventuri a Universității Craiova și prima de acest fel din fotbalul românesc. Pe 20 aprilie 1983, Știința își încheia parcursul în Cupa UEFA în semifinale, chiar la Craiova, în ciuda egalului consemnat (0-0, 1-1) în dubla cu Benfica Lisabona.

Așteptări uriașe de la o generație uriașă

Înainte de returul de la Craiova, până și reputatul antrenor al Benficăi, un Sven-Goran Eriksson pe atunci la început de drum în meserie, admitea că Universitatea e favorită. „Aș zice că Universitatea are 60% șansede calificare. Se anunță un meci foarte greu pentru noi, pentru că jucăm cu o echipă mare, împotriva unui public fantastic“, spunea suedezul înainte de meci.

Sentimentul că Craiova merita să joace finala Cupei UEFA (care pe atunci se juca în două manșe, tur retur) era împărtășit în toată România. Atât publicul, cât și presa și oamenii din lot sau din jurul echipei se simțeau favoriți și îndreptățiți să meargă mai departe. Antrenorul Tică Oțet spunea că crede în calificarea echipei sale și va da totul pentru a o obține. Adrian Păunescu scria un editorial entuziast în Flacăra, din care consemnăm:

„Universitatea Craiova e cea mai bună echipă de fotbal pe care a avut-o și o are România, așa că trebuie să câștige Cupa UEFA“. România Liberă nota și ea că Universitatea e favorită, pentru că nu fusese niciodată înfrântă pe Central, însă avertiza sumbru: „să nu credem totuși că partida e dinainte jucată“.

Dar, mai presus de toate, atmosfera în țară și în special în Craiova era una magnifică. Aceasta a fost descrisă cel mai frumos de ziaristul sportiv Eftimie Ionescu, care nota, cu o zi înainte de meci: „Toate drumurile fotbalului românesc duc astăzi spre Craiova. Din aproape toate vitrinele magazinelor din Bănie îți zâmbesc afișe mari, al căror laitmotiv sunt încurajările pentru Universitatea. Peste drum de hotelul Minerva, una dintre marile cofetării ale orașului prezintă «tortul UEFA», o prăjitură specială compusă din cinci trepte, întruchipând etapele străbătute până acum de fotbaliștii noștri.“

Marea dezamăgire a fost și marea fericire; de noi depinde ce ne amintim

Într-atât de mult și-a dorit toată lumea acea calificare încât, după ratarea ei, au apărut tot felul de teorii despre motivele eșecului, unele de-a dreptul aiuritoare, precum cea intrată între timp în folclorul fotbalului românesc, anume că poarta la care Crișan a zguduit transversala nu avea înălțimea regulamentară. Aceste vaiete ulterioare au vorbit, în corpore, despre durerea unei generații, de fotbaliști și de microbiști deopotrivă, care a simțit că nu și-a trăit momentul de glorie la nivelul la care ar fi meritat s-o facă.

Desigur, au fost și explicații logice și rezonabile pentru eșec. Jucătorii de la lotul național își aminteau, de pildă, cum partida cu Benfica a urmat la doar 4 zile după un meci România – Italia în care scheletul Naționalei era compus din fotbaliști ai Universității. Mai mult, fotbaliștii Craiovei au mai pierdut o noapte din cele patru dintre partide, una nedormită chiar, pentru că autocarul cu care trebuia să se întoarcă la Craiova s-a stricat undeva într-o pădure, iar sosirea altuia a întârziat până dimineața. Rodion Cămătaru, de altfel, a spus-o fără menajamente: consideră că conducerea federației, dar și cea a clubului Universitatea de atunci, se fac responsabile de ratarea calificării. Fostul mare vârf al Științei invoca nu doar autocarul foarte vechi pus la dispoziție de către conducerea de atunci a Craiovei, ci și faptul că aceasta nu i-a protejat deloc nici în rest pe ei, jucătorii, când a venit vorba de liniștea și calmul necesare înaintea unui meci atât de important.

Dar poate cel mai curajos și mai bine orientat a fost Silviu Lung, atunci când a spus: „consider că am pierdut calificarea pe mâna noastră“, invocând numeroasele ratări din partida retur.

Și mai bine orientați suntem probabil atunci când ne gândim

mai puțin la ce am pierdut atunci și mai mult la ce am câștigat. Da, a fost doar o semifinală de Cupă UEFA, dar ce poveste senzațională am scris împreună! Pentru că poveștile senzaționale nu au decât prea puține lucruri în comun cu marile victorii, ci cu spiritul și frumusețea unor oameni care au participat la ele. Nu de altceva, dar știm câștigători de Champions League care nu au povești atât de bune și cu care să se mândrească atât de mult pe cât o facem noi cu oamenii care, în fond, nu au reușit decât o semifinală de Cupa UEFA. Mai bine semifinalist de UEFA, dar ținut minte și transmis nepoților și peste zeci de ani, decât câștigător și uitat.